

ПАМ'ЯТІ ОЛЕНИ ОЛЕКСІЇВНИ БІЛЯВСЬКОЇ

Обернулося легендою ще одне людське життя... Різдвяним ранком 8 січня цього року померла Олена Олексіївна Білявська, ветеран філологічної праці; щиросердна, товариська Леночка Білявська, як її зазвичай називали колеги-ровесники.

Народилася Олена Олексіївна 6 квітня 1925 р. у Києві в сім'ї вчителя, з часом відомого вченого-гідрогеолога Олексія Яковича Білявського. Разом із країною вона пережила воєнне лихоліття: з батьками була евакуйована в село Учали (Башкирія), російської десятирічки в селі не було, і дівчина цілеспрямовано самоосвічувалась, писала вірші, читала їх у військових госпіталях. І свою мрію вона здійснила: 1949 року закінчила Київський державний університет, російсько-слов'янське відділення, одержала диплом з відзнакою і була рекомендована до аспірантури Інституту української літератури АН УРСР. Науковим керівником молодшої дослідниці був академік М.К. Гудзій. О.О.Білявська своєчасно написала й захистила кандидатську дисертацію "Максим Горький і українська література". З 1953 р. вона працювала науковим, з часом старшим науковим співробітником у відділі російської літератури, відділі рукописних фондів і текстології, відділі бібліографії та інформації. Як кваліфікований і авторитетний фахівець була введена до контрольно-текстологічної комісії з перевірки стану підготовки 50-томного зібрання творів Івана Франка. Олена Олексіївна сама підготувала 21 том (І.Франко. Оповідання. 1898–1904. – К., 1981), була відповідальним редактором "Довідкового тому до зібрання творів у 50-ти томах Івана Франка" (К., 1989). О.О.Білявська залишила по собі понад сорок наукових праць. Особливо помітні друкувалися в колективних наукових збірниках ("Україна в російських прогресивних журналах 70-х–80-х років XIX ст.", "Російсько-українські літературні зв'язки", "Питання текстології"), у журналі "Радянське літературознавство"); вона – авторка просторої розвідки "Російська пролетарська поезія періоду революції 1905–1907 років". Загалом же вона зробила свій внесок у розвиток української русистики. О.О.Білявська писала статті для УРЕ, для популярних газет і журналів, для радіопередач. Воістину пам'ятником для неї стали томи наукових видань українських класиків Марка Вовчка (т. 6. – К., 1965), О.І.Білецького (т. 1. – К., 1965; т. 4. – К., 1966), Лесі Українки (т. 11. – К., 1978), А.Ю. Кримського (т. 4. – К., 1979).

Олена Олексіївна була щаслива в родинному житті, була справжньою берегинею своєї сім'ї, і за це їй довічно вдячні її чоловік Валерій Володимирович Руденко та син Олексій – талановиті і визнані художники. І в цьому теж її заслуга.

Незабутня пам'ять про О.О. Білявську залишиться довічно в серцях її близьких, друзів, колег і всіх, хто знав цю світлу жінку.